خبر

«عنصر» آماده نمایش می‌شود

امیر یوسفی، تهیه‌کننده مجموعه «آوای زمین» در گفت‌وگو با صبا، درباره این مستندها توضیح داد: ما دو مجموعه مستند «آوای زمین» و «عنصر» را همزمان با هم شروع کردیم. «آوای زمین» یک مجموعه مستند ۱۰ قسمتی بود که با ساختار مستند آرشیوی آن را جلو بردیم. هر قسمت از این مجموعه حدود شش تا هفت دقیقه بود و بیشتر مدنظرمان این بود که میان برنامه‌ها در شبکه‌های مختلف پخش و دیده شود.

وی ادامه داد: «آوای زمین» در ۹ قسمت گونه‌های نادر جانوری ایران را به‌ویژه آنهایی که در خطر هستند، یادآوری کرد و در یک قسمت نیز به موضوع محیط‌بان‌ها پرداخت.

تهیه‌کننده «آوای زمین» درباره مجموعه مستند «عنصر» نیز عنوان کرد: «عنصر» یک مجموعه چهار قسمتی درباره محیط‌زیست است. تصویربرداری هر چهار قسمت را به‌صورت همزمان از اواخر آذر سال ۹۸ با صحنه‌های تهران شروع کردیم اما در چند مرحله و به دلایل مختلف از جمله برف سنگین گیلان و ویروس کرونا، بارها متوقف شد.

یوسفی افزود: تصویربرداری دو قسمت از این مجموعه به پایان رسیده و در مرحله تدوین است. مقدار کمی از تصویربرداری دو قسمت دیگر نیز به‌دلیل آن‌که کار متوقف شده، باقی مانده و هنوز به سرانجام نرسیده است. اگر کار متوقف نمی‌شد در زمان حاضر کار ما آماده بود.

وی درباره لوکیشن‌های این مجموعه و مرحله تحقیق و نگارش آن خاطرنشان کرد: «عنصر» تنوع لوکیشن دارد و در استان‌های گیلان، مازندران، الموت قزوین، البرز، اصفهان و دریاچه ارومیه تصویربرداری شده است.

کارگردان «آوای زمین» درباره تحقیق و نگارش مجموعه «عنصر» اظهار کرد: تحقیقات ابتدایی این مجموعه نزدیک به پنج ماه طول کشید و کارشناسان و فعالان محیط‌زیست و بخش‌های مختلف بسیار در این زمینه کمک کرده‌اند، همچنین اطلاعات مختلفی را در زمینه موضوع مورد بحث از اطلاعات مدون و مشخص شده جمع‌آوری کردیم و علاقه‌مندان حوزه محیط‌زیست نیز کارهای خوب خود را در اختیار ما گذاشتند.

یوسفی با اشاره به این‌که بحث محیط‌زیست جزو علاقه‌مندی‌ها و حساسیت‌های یک هنرمند نسبت به محیط اطرافش است، درباره موضوعات پرداخته شده در «عنصر» گفت: «پسماندها» موضوع قسمت اول «عنصر» است؛ موضوعی که به صورت روزمره با آن سروکار داریم و می‌دانیم که اگر به فکر آن نباشیم گریبان ما را می‌گیرد و مشکل‌ساز می‌شود. با عنایت به این‌که ما هر زمان که از آلودگی هوا و گرما خسته می‌شویم، اولین گزینه سفر شمال است، به همین دلیل بحث پسماند را با منطقه دفع زباله سراوان، محور اصلی قرار دادم، چراکه همه ما در جمع شدن پسماند مقصر هستیم.

وی با اشاره به این‌که این مجموعه مستند یک کار مشترک بین سازمان حفاظت محیط‌زیست و شبکه مستند است، اظهار کرد: این‌که این مستند تنها از شبکه مستند روی آنتن برود یا نه بستگی به روال سازمان دارد. حال اگر شبکه‌ها درخواست پخش این مستند را بدهند ممکن است از شبکه‌های دیگر نیز پخش بشود. به عنوان مثال «آوای زمین» هم اکنون از شبکه جام جم در حال پخش است و ممکن است «عنصر» هم به شبکه‌های دیگر برود اما متعلق به شبکه مستند است.

آغاز پخش مجموعه «شبکه کوچک» از آبان ماه

مسعود صفوی، تهیه کننده مجموعه تلویزیونی «شبکه کوچک» در گفت و گو با فارس، درباره مراحل تولید این مجموعه تلویزیونی تصریح کرد: در حال حاضر گروه دکور مشغول ساخت و ساز دکورهای شبکه کوچک در سوله‌ای در شهرک سینمایی غزالی است. طراحی همه دکورها به طور کامل انجام شده و ساخت‌شان ۱۵ درصد پیشروی داشته است. وی ادامه داد: سوله‌ای ۲۰۰ متری در اختیار گروه تولید قرار گرفته و دکورها شامل استودیوهای مختلف این شبکه تلویزیونی مثل استودیوی برنامه عروسکی، استاپ موشن و... است. این تهیه کننده درباره زمان پخش این مجموعه افزود: اگر برنامه‌ریزی روی روال پیش رود از اول شهریور تولید آغاز می‌شود تا به پخش در آبان ماه برسیم. صفوی با اشاره به ساخت عروسک‌های شبکه کوچک توضیح داد: طراحی عروسک‌ها نیز انجام و حدود ۵۰ درصدشان توسط هدیه هاشمی ساخته شده است. فعالیت‌های این شبکه شبیه سایر شبکه‌هاست و از برنامه‌های مختلفی تشکیل شده است. از جمله کار عروسکی، اخبار، سریال، سریال عروسکی، پویانمایی و... که در ۶۰ دقیقه است.

گفت‌وگو با لاله صبوری، بازیگر باسابقه تلویزیون که حالا چند سالی است دیگر نقش‌های پررنگی بازی نکرده است

خیلی هم موفق هستم!

فاطمه عودباشی
نوشین مجلسی
رسانه

با این‌که ۵۰ سالش هست اما معمولا نقش‌های مادرانه‌اش را با شیطنت خاصی بازی می‌کند. شاید یکی از دلایلش این باشد که از سن کم مادر شده و همزمان در کنار زندگی شخصی به فعالیت هنری‌اش هم پرداخته است. او کسی نیست جز لاله صبوری. خودش اعتقاد دارد که از ۱۲ سالگی کتاب خوانده و این‌طور نبوده که یک‌شبه صاحب دانش شود، بلکه از نوجوانی اهل مطالعه آزاد بوده و علاقه‌مند بوده که از هر چیز بداند. تا این‌که با وجود داشتن دو بچه در کنکور هنر شرکت می‌کند و صاحب رتبه دورقمی می‌شود. او قبل از بازی در جنگ ۷۷ و شهره شدن در میان مخاطبان در سریال‌های تهران ۱۱ مرضیه برومند و بگذار آفتاب برآید حسین مختاری به ایفای نقش پرداخت، اما جنگ ۷۷ مهران مدیری او را در میان مخاطبان به معروفیت رساند. او در این جنگ همراه با مدیری نقش مریم را بازی می‌کردند. ویژگی‌های رفتاری خاص آن دو در این جنگ باعث شده بود که حرف‌هایشان تکیه‌کلام مردم در کوچه و خیابان شوند و مردم این دو هنرمند را به نام‌های مریم و رامین بشناسند.

صبوری بعد از این مجموعه دیگر با مهران مدیری کار نکرد و تجربه بازی با دیگر کارگردانان همچون داریوش یاری، مسعود آب‌پرور، سیروس مقدم و... را کسب کرد و همیشه در طول این سال‌ها در یک مسیر حرکت کرده است. گرچه گاهی هم تجربه نویسندگی و اجرا و حتی کارگردانی داشته است. از آنجا که این شب‌ها سریال کمربندها را ببندیم با بازی صبوری از شبکه آی‌فیلم پخش می‌شود، سراغ او رفتیم تا با او به گفت‌وگو بنشینیم.

رزومه شما نشان می‌دهد که در کنکور هنر رتبه دورقمی ۲۶ را از آن خود کردید. معمولا کسانی که رتبه تک یا دورقمی می‌گیرند، بقیه انتظار یک آینده بسیار درخشان را از آنها دارند، اما در طول سال‌های هنری شما خیلی نقش‌های خاص نصیب‌تان نشده است که بتوانید هنرتان را نشان دهید. فکر می‌کنید دلیل این مساله چیست؟

با این سؤال موافق نیستم. منظور شما این است که من می‌توانستم آینده درخشانی داشته باشم، اما حالا این آینده را ندارم.

نه. منظور این است که می‌توانست اتفاق‌های بهتری در بازیگری برایتان رخ بدهد؟ و با گرفتن شاه‌نقش‌ها بدرخشید.

خوشبختی، موفقیت، درخشان‌بودن و ... از دیدگاه هر فردی مفاهیم متفاوتی است و معنای خاص خودش را دارد. بنابراین شما نمی‌توانید در این‌باره قضاوت کنید که چرا فردی هدفش از خوشبختی، موفقیت و ... چیز دیگری است. مثلا یک نفر الماس را درخشان می‌داند و فرد دیگری یک شمع را در یک اتاق تاریک، درخشان تصور می‌کند. به‌هرحال شرایط اجتماع، زمان و ... موثر است.

یعنی شما معتقدید این اتفاق از دست شما خارج بوده و شرایط اجتماع مانع رسیدن‌تان به نقش‌های خاص بوده است؟

نه، من چنین چیزی نگفتم. کاملاً هم دست من بوده و خودم آینده ام را ساختم. نگاهم به زندگی متفاوت است و در طول زندگی هم این موضوع را ثابت کرده ام. ضمن این‌که کنکور هنر به ویژه در بخش تئاتر هم مصاحبه دارد و هم این‌که کنکور تخصصی محسوب می‌شود و از شما اطلاعات هنری می پرسند که قطعاً اطلاعات شخصی کمک زیادی به شما خواهد کرد، زیرا از شما اطلاعات عمومی از هنر، فیلم، تاریخ هنر و ... می پرسند. همان زمان که من رتبه دو رقمی کنکور هنر را گرفتم یک پسر هفت ساله و یک دختر چهار ساله داشتم و در مراحل جدایی به سر می‌بردم و در خانه پدری ساکن بودم. اما تلاشم را کردم و موفق شدم در کنکور رتبه دو رقمی به دست بیاورم.

این خیلی کار سختی بوده که هم مادر بودید هم بازیگری می‌کردید و در جایگاه خودش با ارزش.

این اشتباهی است که برای همه و حتی خود شما پیش می‌آید. ما با کتاب، موسیقی، فیلم و... بزرگ می‌شویم. لازم نیست شما بچه در بغل باشید و کتاب بخوانید و بگویید می‌خواهم کتاب بخوانم. من در ۱۷ سالگی فرزند اولم به دنیا آمد، اما از ۱۲ سالگی کتاب می‌خواندم.

در زمینه رشته هنر از ۱۲ سالگی کتاب می‌خواندید؟

نه. کتاب‌های مختلف به ویژه ادبیات روز را مطالعه می‌کردم. مادرم یک فرهنگی بود و کتاب‌های گوناگونی را به این دلیل مطالعه می‌کردم. اما امروز که بچه‌ها می‌خواهند کنکور هنر بدهند، یک سال وقت می‌گذارند و فقط نام کتاب‌ها را حفظ می کنند بدون آن‌که آنها را بخوانند. در ادامه حرف‌های قبلی‌ام درباره کنکور باید بگویم کنکور تئاتر یک مصاحبه دارد و بعد از این‌که فرد قبول می‌شود، باید مصاحبه کند. کسانی که با من مصاحبه کردند مرحوم کشن فلاح، آقای فلاحیان، آقای عادل و... بودند. در همان جلسه مصاحبه به من گفتند قدری بازی کن تا ببینیم چقدر استعداد بازیگری داری، به آنها گفتم من نیامدم بازیگر شوم که بخواهم تست بازیگری بدهم! آن عزیزان تعجب کردند و گفتند پس چرا اینجایی؟

و شما چه جوابی به این استادان دادید؟ پس برای چه در کنکور هنر شرکت کرده بودید؟

گفتم می‌خواهم بنویسم و نویسندگی و نمایشنامه‌نویسی را دوست دارم. در ادامه استادان گفتند حالا چه خواندی؟ گفتم همه چیز! یک جوری نگاهم کردند و فکر کردند منم مثل دانشجوهای دیگر فقط نام کتاب‌ها را حفظ کردم و به خاطر همین کلی سوال پیچ شدم، اما آن قدر این گفت‌وگوی ما پیش رفت که حتی در مورد شخصیت‌های کتاب‌ها هم سوال کردند و من به راحتی قصه کتاب‌ها را به آنها می‌گفتم، چون از کودکی با این آثار مانوس بودم. بعد هم که وارد کار شدم.

خب با تمام این مسائل آیا معتقدید انتخاب های هر فردی، موفقیت‌هایش را در حرفه‌اش تضمین می‌کند؟

انتخاب‌های هر آدمی باعث موفقیتش می شود و این بحث خیلی مفصل است و تصور می‌کنم الان جای پرداختن به آن نیست. خلاصه بگویم کاملا با این عبارت شما که من موفق نبودم، کاملاً مخالفم.

البته منظورمان موفقیت در عرصه بازیگری و بازی در آثار مهم تلویزیونی یا سینمایی است و نه موفقیت در سایر ساحت‌های زندگی؟!

من نمی‌خواهم وارد این بحث شوم که انتخاب‌ها و سیستم انتخاب بازیگر چطور است ،ولی در این حد باید بگویم خیلی از بازیگران نهایتا یک فرزند دارند اما من سه تا بچه داشتم. خیلی وقت ها ایران نبودم و همه اینها در انتخاب کارهایم تاثیر داشته است.

فکر نمی‌کنید بهتر بود در انتخاب‌های‌تان کمی سختگیرتر بودید؟

از همان روز اول که وارد کار شدم، همه می‌دانستند در انتخاب نقش بسیار سختگیرم و این را کارنامه هنری‌ام نشان می‌دهد. اگر جلوی دوربین نبوده‌ام دلیل نمی‌شود که بیکار بوده‌ام. در تمام این سال‌ها نوشته‌ام و کارگردانی برنامه‌هایی مانند رنگین‌کمان را کرده‌ام.

> خوشبختی موفقیت درخشان‌بودن و ... از دیدگاه هر فردی مفاهیم متفاوتی است و معنای خاص خودش را دارد. بنابراین شما نمی‌توانید در این‌باره قضاوت کنید که چرا فردی هدفش از خوشبختی، موفقیت و ... چیز دیگری است

فراز و فرود یک بازیگر

کارنامه کاری لاله صبوری در همان اوایل مسیر هنری‌اش یک اوج دارد که سریع به فرود بدل می‌شود و بعد از آن همه چیز در مسیری هموار و آرام می‌گذرد. در واقع او پس از چند تجربه با بازی در جنگ ۷۷ به شهرت کم‌سابقه‌ای میان مردم رسید و حسابی محبوب شد.

این فضا تا سال‌ها هم ادامه داشت، اما صبوری در ادامه راه دیگر هرگز چنین فرازی را تجربه نکرد و با وجود آن که در این سال‌ها تقریبا پیوسته در مقابل دوربین و پشت آن در حال فعالیت بوده است، ولی موفقیت مریم‌بودن را نتوانست تکرار کند. این موفقیت را البته می‌توان به فضای تازه آن مجموعه و شرایط جامعه در آن سال‌ها هم مرتبط دانست. صبوری در این سال‌ها تمرکز بیشتری روی فیلمنامه‌نویسی، آموزش آن و کارگردانی گذاشته است.

خاطرات مریم و رامین

سال ۷۷ بود که کمدی هر شبی از مهران مدیری روی آنتن رفت و شکل تازه آن باعث شد حسابی میان مردم گل کند. شخصیت‌های اصلی قصه زن و شوهری بودند با دو شخصیت متفاوت.

زنی قدرتمند با ضریب نفوذی بالا روی همسرش و مردی که برایش از در و دیوار می‌بارید و چاره‌ای جز بله گفتن نداشت.

این تصویر نسبتا تازه از رابطه میان زوجین در تلویزیون آن سال‌ها، مریم و رامین قصه را برای مخاطبان دوست‌داشتنی کرد تا جایی که سال‌ها بازیگر نقش مریم یعنی لاله صبوری با همین نام شناخته می‌شد. بازیگری که پیش از «جنگ ۷۷» هنرپیشگی را آغاز کرده بود و بعد از آن با سریال‌هایی در ژانرهای درام، کمدی و کودک ادامه داد، ولی هرگز نتوانست اوج کارنامه هنری‌اش را که با این مجموعه طنز به آن دست یافته بود، تکرار کند. اتفاقی که غالبا برای بسیاری از بازیگران زن سریال‌های مهران مدیری رخ داده است. معمولا بازیگران مقابل او پس از دوره‌ای همکاری از آثار این کارگردان کنار می‌روند.

بازیگری + اجرا

صبوری در کار اجرا هم دستی بر آتش دارد و تاکنون در چند برنامه تلویزیونی و اینترنتی به گفت‌وگو با مردم و سلبریتی‌ها پرداخته است. تجربه‌هایی که به نسبت موفق بودند، به‌ویژه حضورش در برنامه‌های هزارداستان و مکث و لحن مادرانه اجرای او در این دو برنامه که متناسب با فضای آن است. او در سریال‌ها هم نقش مادر را زیاد بازی کرده است، اما مادری که همپای فرزندانش شیطنت و روحیه شادی دارد. این خصلت احتمالا از زندگی خصوصی او و روحیه‌اش ناشی شود. صبوری پیش‌تر هم در گفت‌وگویی با جام‌جم بیان کرده بود بیش‌فعال است و معمولا چندین کار را همزمان با هم انجام می‌دهد. این بازیگر در برنامه فرمول یک درباره فعالیتش در حوزه اجرا و علاقه به این رشته بیان کرده است: همیشه در کنار کارهایم اجرا کرده‌ام. از سال ۸۲ تا ۸۴ دو سال مجری برنامه «شباهنگام» بودم که برای شبکه جام جم بود. وقتی اجرا زنده باشد خیلی دلپذیر است و مثل تئاتر می‌ماند که نفس به نفس مخاطب هستی.

دلخوری‌های قدیمی

بسیاری دوست داشتند که بازیگر شخصیت‌های مریم و رامین بار دیگر با یکدیگر کار و تجربه موفق‌شان در گذشته را تکرار کنند، اما بعد از آن همواره خبرهای دلخوری صبوری و مدیری از یکدیگر شنیده می‌شود. بازیگر نقش مریم در گفت‌وگو با علی ضیا در فرمول یک درباره این موضوع بیان کرده بود: «بعد از جنگ ۷۷، نویسندگی مجموعه ببخشید شما را انجام دادم و بعد از آن دیگر با ایشان همکاری نداشتم. شاید دلیل دلخوری‌شان این باشد که بعد از این ماجرا قرار بود در سریال ایشان کار کنم، اما سر کار دیگری رفتم. اصولا هم خیلی میانه خوبی با هم نداریم. البته ایشان که اصولا توضیح نمی‌دهند! حرف خودشان است، جمله‌ای هم هست از بزرگان که می‌گوید اگر توضیح بدهی کسر شانت می‌شود! به هر حال من برایشان احترام قائلم. در هوش ایشان هیچ تردیدی ندارم. بسیار کاربلد هستند.» بعد از این برنامه به خاطر گفت‌وگوی چالشی که با علی ضیا در مورد سنش داشت و همچنین حرف‌هایی که درباره مدیری زد، بسیاری به این بازیگر انتقاد کردند و او در توییترش نوشت: «من همون لاله صبوری‌تونم که طرفدارای آقای ضیا و آقای مدیری کم مونده رو دیوار خونه‌مون بد و بیراه بهم بگن، یکی نیست بگه خسته نشدین انقدر گفتین سن؟! بابا من که رو آنتن زنده گفتم ۴۸ سالمه، با ضیا هم شوخی کردم، وقتی پرسید در عنفوان ۵۰ سالگی هستید، گفتم به شما چه.»

روایت اصغر نقی‌زاده از «جنگ دوست‌داشتنی!»

به گزارش روابط عمومی بنیاد فرهنگی روایت فتح، مجموعه طنز «جنگ دوست‌داشتنی!» به کارگردانی حسین همایون‌فر محصول گروه مستند روایت فتح در ۳۰ قسمت ۳۰ دقیقه‌ای آماده پخش از سیما شد. مجموعه «جنگ دوست‌داشتنی!» محصول گروه مستند روایت‌فتح و به کارگردانی حسین همایون‌فر به خاطرات شیرین و جذابی از رزمندگان هشت‌سال دفاع مقدس با میزبانی و اجرای اصغر نقی‌زاده پرداخته است. در خلاصه این مجموعه طنز تلویزیونی آمده‌است: هیچ جنگی دوست‌داشتنی نیست، اما آدم‌های جنگ گاهی دوست‌داشتنین، هیچ زخمی بدون درد نیست، اما جای زخم‌ها گاهی دوست‌داشتنین، هیچ سربازی عاشق جنگیدن نیست، اما وقتی دفاع از خاک باشه جنگیدن هم گاهی دوست‌داشتنیه، هیچ مادری رضاش به مرگ فرزند نیست، اما وقتی شهادت باشه، مرگ هم گاهی دوست‌داشتنیه، هیچ دورانی سراسر دوست‌داشتنی نیست، اما توی مرور خاطرات، گاهی حتی جنگ هم دوست‌داشتنیه.

عوامل این پروژه عبارتند از طراح، کارگردان: حسین همایون‌فر، تحقیق و پژوهش: یوسف شمشیری، هماهنگی و برنامه‌ریزی: امیر صادقی، تصویربردار و نورپرداز: حسن سیدی پریشان، صدابردار: امیرعباس کیاپور، موسیقی: محمد فرشته‌نژاد، اجرای دکور: نظام‌الدین مدنی، تدوین: حمیدرضا آبشار، مدیر تولید: محمدجواد آشتیانی و گرافیک: مرتضی شجاعی. مجموعه طنز «جنگ دوست‌داشتنی!» در ۳۰ قسمت ۳۰ دقیقه‌ای به‌زودی در شبکه نمایش خانگی و شبکه‌های سیما روی آنتن می‌رود.